

Универзитетски професор и политичар, један од оснивача обновљене Демократске странке, Драгољуб Мићуновић преминуо је у 96. години.

Одласком Драгољуба Мићуновића Србија је изгубила једног од последних великих интелектуалаца и политичара који су доследно бранили идеју демократије, слободе и грађанског друштва.

Као филозоф, професор и један од оснивача обновљене Демократске странке, деценијама је био глас разума у бурним политичким временима, симбол отпора ауторитаризму и човек који је веровао да се друштво мења дијалогом, а не поделама.

Демократска странка саопштила је да Мићуновић припада генерацији људи који су знали цену слободе, јер су је плаћали лично, али који од борбе за демократску Србију никада нису одустали.

Драгољуб Мићуновић био је први председник Демократске странке после њене обнове

1990. године и човек који је својим животом обележио борбу за слободу, демократију и достојанство политике у Србији.

Међутим, својим деловањем оставио је траг који превазилази једну странку и припада политичкој историји Србије.

Његова политичка и академска заоставштина остаје трајно сведочанство борбе за европску, модерну и демократску Србију.

Од Голог отока до високе политике

Рођен је 1930. у Топлици на југу Србије. Током Другог светског рата живео је као избеглица у Мердару, а са 18 година је, без оптужнице и суђења, одведен на Голи оток где је провео 20 месеци. По изласку из логора положио је матуру у Прокупљу. Дипломирао је 1954. на Филозофском факултету у Београду, где је затим предавао.

Политичку каријеру је почео управо на Филозофском факултету 1968. године, као вођа студентског покрета и један од вођа демонстрација. Због тога је ухапшен, одузет му је пасош и забрањено му је да предаје на универзитету и објављује радове у Југославији.

Почетком 1975. протеран је са Универзитета, где се враћа тек након 15 година.

Био је члан многих стручних часописа, држао је предавања на универзитетима у Америци и Немачкој, а објавио је пет књига и преко 100 научних радова.

Био је један од оснивача Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у

Београду и учествовао је у раду Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања.

Оснивање странке и формирање ДОС-а

Иницирао је 1989. са групом дисидената оснивање Демократске странке – прве опозиционе странке у Србији, чији је био председник. Године 1994. оснива невладину организацију Фондација "Центар за демократију", која и данас ради.

Године 1996. оснива нову политичку партију – Демократски центар, а почетком 1999. иницира формирање коалиције ДАН коју су чиниле странке Демократски центар, Демократска алтернатива и Нова демократија.

У септембру 1999. је позвао све опозиционе странке у Србији на уједињење организујући "Округли сто опозиционих странака у Србији" који је резултирао стварањем коалиције ДОС.

Током политичке каријере више пута је биран за посланика у републичким и савезним скупштинама. Обављао је функцију председника Већа грађана Савезне скупштине СР Југославије, а од 2003. до 2004. године био је председник Скупштине Србије и Црне Горе.

Године 2003. био је председнички кандидат Демократске опозиције Србије на изборима за председника Србије. У наредним годинама више пута је биран за народног посланика.

Мићуновић је последњих година носио титулу почасног председника Демократске странке.

Био је истакнути поборник развоја цивилног друштва у Србији и региону. Добитник је Награде за толеранцију, француског Ордена легије части, Ордена италијанске звезде солидарности и других награда за демократију и толеранцију.

(РТС)